

Arrest

**nr. 178 832 van 30 november 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 26 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.F. KEUSTERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 september 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 3 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 19 februari 2016 en op 17 mei 2016.

1.3. Op 29 augustus 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische Arabier te zijn en de Syrische nationaliteit te bezitten. U heeft steeds in de stad Latakia gewoond. Uw man heeft in Frankrijk gestudeerd en werkt sinds zijn militaire dienst voor het ministerie van Defensie. U heeft Islamitische Studies gestudeerd aan de universiteit in Damascus. U bent op 2 september 2015 uit Syrië vertrokken omwille van de oorlog. U kwam op 20 september 2015 in België aan. U vroeg op 22 september 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een identiteitskaart, het paspoort van u en uw zoon, een twee uittreksels van de burgerlijke stand van uw zoon, een familieboekje, een inschrijving voor de school van uw zoon, twee schoolrapporten, een kopie van de identiteitskaart van uw man, uw diploma van de universiteit, een huwelijksakte, een akte van gezinssamenstelling en een medisch attest neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U kan immers niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u uw recent verblijf in Syrië niet aantoonbaar op basis van overtuigende verklaringen of bewijsstukken. Uw kennis over de revolutie en de burgeroorlog in Syrië is zeer beperkt en incorrect. Zo verklaart u het begin van de revolutie op televisie gevolgd te hebben en zegt u dat de revolutie in Daraa begonnen is (CGVS, p. 10 en CGVS II, p. 3). Echter, gevraagd hoelang na het begin van de revolutie in Daraa de opstanden in Latakia begonnen waren zegt u dat dit een jaar later zou zijn geweest (CGVS II, p. 3). Uit informatie blijkt dat de opstanden in Latakia reeds in maart 2011 uitbraken, dezelfde maand als het begin van de opstanden in Daraa. Er vielen zelfs toen al doden in Latakia door sluipschutters van het regime. Dat u zegt dat de opstanden pas een jaar na het begin in Daraa in Latakia zouden zijn begonnen doet ernstig twifelen aan uw verblijf in Latakia in deze periode.

Voorts blijkt u een beperkt en zelfs volkomen verkeerd idee te hebben van de strijdende partijen in Syrië en hun verhoudingen. U wordt gevraagd welke strijdende partijen, milities en groeperingen er allemaal betrokken zijn in de oorlog in Syrië waarop u meegeeft dat het regime tegen het Vrije Syrische Leger vecht en voegt hieraan toe dat ook Rusland recent betrokken is (CGVS, p. 10). Gevraagd naar andere betrokken partijen in het conflict blijkt vreemd genoeg dat u er geen andere meer kent (CGVS, p. 10). U wordt nog gevraagd wie er tegen het regime strijdt maar u zegt behalve het Vrije Syrische Leger niemand anders te kunnen benoemen (CGVS, p. 10). De vraag wordt herhaald maar u beweert dat er geen andere partijen meer zijn (CGVS, p. 11). Gezien de complexiteit van het conflict en de vele Syrische en buitenlandse strijdende partijen in Syrië is het vreemd dat u behalve het regime en het Vrije Syrische Leger geen andere betrokken partijen kan benoemen. Zelfs van Islamitische Staat blijkt u niet te weten dat zij in Syrië actief zijn (CGVS, p. 11). U zegt over hen dat zij in Irak actief zijn maar gevraagd of zij, naast Irak, nog in andere landen actief zijn kan u geen antwoord geven (CGVS, p. 11). Meer nog, wanneer u op het tweede interview op het CGVS gevraagd wordt naar milities en groeperingen die aan de kant van het regime strijden benoemt u Islamitische Staat en Jabhat Al Nusra (CGVS II, p. 3 en 4). U wordt dan nogmaals, ter bevestiging, gevraagd of zij voor of tegen het regime vechten waarop u bevestigt dat zij voor het regime vechten (CGVS II, p. 4). U zegt zelfs dat het regime zijn troepen aanvult met strijders van Jabhat Al Nusra (CGVS II, p. 4). Uw kennis over de burgeroorlog in Syrië is dermate beperkt en incorrect dat niet alleen uw recent verblijf in Syrië in twijfel kan worden getrokken maar uw herkomst in het algemeen. Van een hoog opgeleide Syrische, met een echtgenoot die reeds sinds zijn legerdienst voor het ministerie van Defensie werkt, kan verwacht worden dat u over de burgeroorlog enigszins correcte verklaringen weet te geven. Uw verklaring dat u niet in politiek geïnteresseerd was is niet overtuigend (CGVS, p. 10).

Uw verklaringen over uw verblijf in Syrië worden verder in twijfel getrokken door uw verklaringen over uw opeenvolgende woonplaatsen voor uw vertrek. Zo verklaart u eerst dat u in Jable bent geboren en vervolgens verhuisde naar Sheikh Daher in Latakia, waar u woonde tot uw twintig jaar. Daarna verhuisden jullie naar de Bagdad-straat in Latakia. Vervolgens trouwde u en verhuisde u met uw echtgenoot naar de 8 azar-straat, waar u woonde tot aan uw vertrek (CGVS, p. 3). U wordt vervolgens nog expliciet gevraagd of u vanaf uw huwelijk – in 1997 – tot aan uw vertrek in de 8 azar-straat woonde

waarop u dit bevestigt (CGVS, p. 4). U wordt gevraagd of u ooit nog ergens anders heeft gewoond waarop u na een stilte plots verklaart ook nog in Raml Al Falastini te hebben gewoond (CGVS, p. 4). Gevraagd hoelang u daar dan gewoond zou hebben zegt u dat dit acht of negen maanden was (CGVS, p. 4). Na een nieuwe vraag ter bevestiging wijzigt u dan uw verklaringen nogmaals en zegt u dat u daar acht of negen jaar heeft gewoond (CGVS, p. 5). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u nochtans wel meteen van 1997 tot 2006 in Raml Al Falastini te hebben gewoond. Raml Al Falastini beschrijft u als een arme, illegale woonwijk waar Palestijnen en mensen van het platteland wonen (CGVS, p. 6). Het feit dat u op het CGVS eerst verklaart vanaf uw huwelijk in 1997 in de 8 azar-straat te hebben gewoond tot aan uw vertrek in 2015 maar later – pas na enkele vragen ter bevestiging – plots verklaart acht of negen jaar na uw huwelijk in een arme, illegale wijk te hebben gewoond doet ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u dit bovendien op de DVZ wel vermeldde maar op het CGVS plotseling vergat en vervolgens dan ook nog eens de vergissing maakte slechts acht of negen maanden daar te hebben gewoond is des te opmerkelijker.

Verder blijkt uw kennis over Syrische media eveneens weinig overtuigend. Gevraagd naar commerciële radiozenders in Syrië blijkt u er vreemd genoeg geen enkele te kennen (CGVS II, p. 7). Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u zelf geen radio had, is weinig overtuigend, zeker gezien later immers blijkt dat u wel de radio hoorde in de auto en naar de radio luisterde wanneer u jong was (CGVS II, p. 7). Dat u geen enkele commerciële zender weet te benoemen is twijfelachtig. U wordt tevens gevraagd naar kranten in Syrië waarop u Baath en Tishreen weet te benoemen (CGVS II, p. 6). U benoemt nog Mushwar, een commerciële krant, en Hayat (CGVS II, p. 6). Over de krant Mushwar kon geen informatie worden gevonden. Wat betreft Hayat dient gezegd dat dit een pan-Arabische krant is die wereldwijd verkrijgbaar is. U wordt verder gevraagd of u nog andere kranten kent maar u antwoordt dat u naast El Baath en Tishreen geen andere kranten meer kent (CGVS II, p. 6). Uw verklaring hiervoor, namelijk dat deze niet allemaal thuis worden geleverd maar dat men die zelf dient te kopen, houdt weinig steek (CGVS II, p. 6). Uit informatie blijkt dat naast Tishreen en El Baath nog vele kranten te verkrijgen zijn in Syrië waaronder ook nog de nationale kranten Al Thawra en Al Watan en de regionale krant van Latakia, Al Wehda genaamd. Na de pauze benoemt u, zonder dat de vraag gesteld werd, opnieuw El Baath en Tishreen en voegt u hier de krant El Thawra nog aan toe (CGVS II, p. 6). Dit weet echter nog maar weinig te overtuigen. U wordt ook nog gevraagd wat de regionale krant van de regio Latakia is maar u blijkt dit niet te weten en zegt dat het “misschien El Thawra” is (CGVS II, p. 7). Uw kennis over de Syrische media is weinig overtuigend en doet verdere twijfels rijzen over uw beweerde herkomst uit Syrië.

Er dient nog gewezen te worden op andere hiaten in uw kennis over Syrië die opmerkelijk zijn, zeker indien rekening gehouden wordt met uw profiel van hoogopgeleide vrouw van wie de echtgenoot reeds heel zijn carrière voor het ministerie van Defensie werkt. Zo blijkt u weinig kennis te hebben over de presidentiële familie. U zegt dat hij twee broers, Basel en Majed, en een zus heeft (CGVS, p. 13). Haar naam bent u vergeten (CGVS, p. 13). Over Basel zegt u dat hij gestorven is (CGVS, p. 13). U wordt dan gevraagd wat u verder nog weet over Basel waarop u meegeeft dat hij paardreed en projecten inhuldigde (CGVS, p. 14). U wordt gevraagd om nog meer informatie over Basel te geven maar u kan niets meer toevoegen (CGVS, p. 14). U wordt vervolgens gevraagd te vertellen wat u weet over Majed maar u geeft mee niets over hem te weten (CGVS, p. 14). Bashar Al Assad heeft drie broers, Basel, Maher en Majed en een zus, Bushra. Basel was de oudste zoon van Hafez Al Assad en was steeds de gedoodverfde opvolger tot hij in 1994 in een auto-ongeluk om het leven kwam. Maher is hoofd van de Republikeinse Garde en commandant van de Vierde Divisie van het Syrische Leger. Majed overleed in 2009, volgens staatsmedia aan een chronische ziekte.

Uw kennis over de Baath-partij is eveneens weinig overtuigend. U wordt gevraagd te vertellen wat u op school allemaal geleerd heeft over deze partij waarop u louter kan zeggen dat u zelf nooit lid bent geweest van de partij en hier nog aan toevoegt dat deze partij werd voorgesteld als redding van de maatschappij (CGVS, p. 14). U wordt dan gevraagd of deze partij een vlag of een symbool heeft maar dit blijkt u niet te weten (CGVS, p. 14). De Baath-partij heeft daadwerkelijk een vlag, die onder meer veelvuldig op straat zichtbaar was tijdens demonstraties in Syrië. U wordt verder gevraagd – u woonde in de 8 azar-straat – waarvoor de datum 8 azar (maart) staat waarop u weet mee te geven dat er op die dag een revolutie en hervormingen plaatsvonden (CGVS, p. 7). U wordt gevraagd nog meer informatie over deze dag te geven waarop u herhaalt dat er hervormingen plaatsvonden en dat er toen ziekenhuizen en universiteiten werden gebouwd (CGVS, p. 7). U zegt verder dit gebeurde eind jaren zeventig of begin jaren tachtig (CGVS, p. 7-8). Volgens informatie is 8 maart een nationale feestdag in Syrië waarop de machtsgreep van de Baath-partij in Syrië in 1963 gevierd wordt. Dat u geen idee blijkt te hebben dat deze nationale feestdag de revolutie van de Baath-partij, van voor uw geboorte,

herinnert en dat u louter zegt dat toen hervormingen plaatsvonden, in een periode wanneer u al een tiener was, is enigszins vreemd.

Het is verder nog vreemd dat u geen idee heeft van het bestaan van een – soort van – onafhankelijkheidsdag in Syrië. Wanneer u gevraagd wordt wanneer de onafhankelijkheidsdag, of de dag die daarmee te maken heeft, gevierd wordt in Syrië zegt u dat er zo geen feestdag is in Syrië (CGVS, p. 14). U wordt dan gevraagd of Syrië ooit bezet is geweest door een buitenlandse macht maar u antwoordt dit niet te weten (CGVS, p. 15). In Syrië wordt op 17 april Evacuation Day gevierd, waarop de terugtrekking van de Franse troepen in 1946 gevierd wordt. Dat u geen enkel idee blijkt te hebben van het bestaan van deze dag – nochtans een jaarlijkse nationale feestdag – en zelfs geen weet heeft van de Franse bezetting in Syrië doet verder twifelen aan uw herkomst uit Syrië.

Er kunnen nog enkele opmerkingen gemaakt worden met betrekking tot uw geografische kennis over Syrië. Zo zegt u dat u vanuit Latakia naar Tripoli, Libanon, bent gereisd. Gevraagd om de weg te beschrijven zegt u dat u langs Jable, Banyas en Homs passeerde op weg naar Tripoli (CGVS, p. 8). Homs ligt volgens de kaart echter niet op weg naar Tripoli. Verder kan u niet zeggen welke provincies er in het zuiden van Syrië liggen (CGVS, p. 13). Dit is enigszins vreemd gezien u in Damascus studeerde en dit in het zuiden ligt naast Daraa, Suweida en Quneitra (CGVS, p. 8). U wordt verder gevraagd in welke provincie de Golan-hoogte ligt – wanneer u dit zelf aanhaalt – maar u kan dit evenmin meegeven (CGVS, p. 13). De Golan-hoogte ligt in de provincie Quneitra. U wordt gevraagd waar in Syrië Deir Ezzour ligt, maar u kan geen antwoord geven (CGVS, p. 13). U benoemt verder dan de steden Hassake, Qamishli en Raqqah, maar u zegt deze steden niet te kunnen situeren in Syrië (CGVS, p. 13). Verder zegt u dat er geen steden of provincies onderweg tussen Latakia en Aleppo liggen (CGVS, p. 9). Echter, de provincie Idlib, die op een zestigtal kilometer van de stad Latakia begint, ligt op de weg naar Aleppo.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u niet aannemelijk kan maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië waardoor u evenmin kan aantonen uw land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit informatie blijkt dat Syrische documenten eenvoudig op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden. Dergelijke documenten op zich kunnen de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Syrië dan ook niet herstellen. U legt ook nog een kopie van een medisch attest ter ondersteuning van uw stelling diabetes te hebben, aan de hand waarvan u uw onvolledige antwoorden tijdens de interviews op het CGVS tracht te verklaren (CGVS, p. 8 en 15 en CGVS II, p. 2). Los van de beperkte bewijswaarde van een kopie dient opgemerkt te worden dat nergens in dit attest vermeld staat dat u diabetes heeft. Er wordt louter melding gemaakt van een op dat moment laag glycemieniveau dat genormaliseerd kan worden bij een normaal dieet. Bovendien dateert dit attest van een maand voor uw eerste interview. Dat u aan de hand van deze kopie uw beperkte antwoorden tijdens uw interviews tracht te verklaren doet dan ook louter nog meer twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U werd er tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 17 mei 2016 uitdrukkelijk mee geconfronteerd dat u naar aanleiding van het eerste gehoor verschillende ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot uw verblijf in Syrië (CGVS, dd.17/05/20146, p.2). U werd vervolgens gewezen op het belang van het afleggen van waarheidsgetrouwe verklaringen met betrekking tot uw identiteit en verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, het verkrijgen van een status in België problematisch kon worden. U volhardde echter in uw beweringen omtrent uw verblijfplaatsen (CGVS, dd.17/05/2016, p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke streek van herkomst voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan het risico

op ernstige schade en de vrees voor vervolging zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u het onmogelijk om in uw hoofde te concluderen tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus.

De vaststelling dat verschillende van uw beweerde familieleden een internationale beschermingsstatus kregen toegekend in België doet tot slot niets af aan de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw eigen verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Uit de vaststelling dat eventuele familieleden van u wel degelijk zouden aantonen afkomstig te zijn uit Syrië kan immers niet zomaar worden afgeleid dat ook u uit dezelfde regio afkomstig zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de zorgvuldigheidsplicht en de materiele motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 (recht op leven), 3 (verbod van foltering), 5 (recht op vrijheid en veiligheid), 6 (recht op een eerlijk proces) en 8 (recht op eerbiediging van privé-, gezins- en familieleven) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), alsook het recht op gezondheid, voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing niet afdoende en niet zorgvuldig gemotiveerd is. Verzoekster meent dat de bestreden beslissing interne tegenstrijdigheden bevat en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende rekening heeft gehouden met alle relevante elementen en stukken in het dossier.

Zij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal vooreerst geen rekening heeft gehouden met de door haar ingediende paspoorten (stuk 6), uittreksel burgerlijke stand (stuk 7) en andere neergelegde dienstige stukken bij het beoordelen van haar nationaliteit en die van haar zoon. Deze documenten zijn echter essentieel om haar nationaliteit, recente verblijfplaatsen en vluchtroute na te gaan, aldus verzoekster, die meent dat een loutere verwijzing naar nieuwsartikelen over in omloop zijnde vervalste documenten niet zou mogen volstaan voor een openbaar bestuur om over te gaan tot het niet erkennen van door een andere soevereine natie uitgereikte identiteitsdocumenten. Om de echtheid van de documenten onafhankelijk te laten bevestigen, heeft verzoekster de Syrische ambassade in België gecontacteerd en verzocht haar documenten te onderzoeken. Hierop heeft de Syrische ambassade in België haar op 20 september 2016 een attest van echtheid afgeleverd (stuk 12). Indien het Commissariaat-generaal wenst te volharden in haar betwisting van de echtheid van haar identiteitsdocumenten, moet zij volgens verzoekster dan ook niet enkel de valsheid van de neergelegde documenten aantonen, maar ook de valsheid van dit attest. Verzoekster betoogt dat het Commissariaat-generaal de valsheid hier niet zonder meer kan opwerpen tenzij het Commissariaat-generaal elementen kan aanvoeren waarom *in casu* getwijfeld moet worden aan de echtheid van de aangevoerde stukken. Bijgevolg moeten naar mening van verzoekster de neergelegde paspoorten als echt worden beschouwd en is de Syrische nationaliteit van haar en haar zoon bewezen. Bovendien, en in het bijzonder op basis van (i) de recente datum van afgifte van haar paspoort (geldig van 18 maart 2013 tot en met 17 maart 2019), (ii) de stempels aangebracht in de paspoorten van haar en haar zoon bij de grensovergang tussen Syrië en Libanon op 3 september 2015 en (iii) het uittreksel van de burgerlijke stand van Latakia, tonen de door haar bijgebrachte documenten aan dat zij uit Syrië gevlucht is in het najaar van 2015.

Daarnaast heeft het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens verzoekster onvoldoende rekening gehouden met haar medische toestand. Het Commissariaat-generaal stelt dat, aangezien het medisch attest dateert van een maand voor het eerste interview, het haar geloofwaardigheid zelfs schaadt. Deze redenering is niet enkel verkeerd, maar ook strijdig met haar werkelijke medische toestand, aldus verzoekster, die benadrukt dat zij op bijna permanente basis last heeft van suikertekort. Dit blijkt niet enkel uit het medisch attest van het Rode Kruis dd. 15 januari 2016

dat zij reeds bij haar gehoor voorlegde (stuk 8), maar wordt bevestigd door het medisch attest van het Rode Kruis dd. 9 september 2016 (stuk 9) en het medisch attest van dr. I.S.A.H., huisarts te Brussel, dd. 23 september 2016 (stuk 13). Het gaat dus zeker niet om een eenmalig probleem dat zich enkel in januari 2016 zou hebben voorgedaan. Aangezien het tijdens het gehoor niet toegestaan was om te eten, zelfs niet na neerlegging van het medisch attest, acht verzoekster het logisch dat zij het moeilijker heeft gehad om gedetailleerde vragen over data en historische feiten te beantwoorden dan vragen die dicht bij haar dagdagelijkse leefwereld liggen. Zo antwoordde zij gemakkelijk op vragen over onderwerpen zoals de opstanden in Latakia (CGVS II, p. 3), de weg van haar huis tot Damascus (CGVS I, p. 9) en de kenmerken van Syrische bankbiljetten en munten (CGVS I, p. 11-12), maar had zij het moeilijk met data en tijdsbepalingen. Zij heeft overigens herhaaldelijk in beide interviews aangehaald dat het gebrek aan suiker haar parten speelde bij het beantwoorden van bepaalde vragen (CGVS I, p. 8, 15 en 16; CGVS II, p. 2). Toch werd hier kennelijk geen rekening mee gehouden door het Commissariaat-generaal.

Ook heeft het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte geen rekening gehouden met de situatie van haar familieleden. Verzoekster wijst erop dat verschillende van haar familieleden internationale bescherming hebben gekregen. Haar zus R.H., haar oom M.K. met wie zij samen vluchtte en haar moeder F.K. bevestigen formeel dat zij samen met verzoekster in Syrië woonden tot haar vertrek. Hun ondertekende verklaringen, voorzien van een kopie van hun identiteitskaarten of verblijfskaarten, worden bij het verzoekschrift gevoegd (stuk 10). Verzoekster werpt op dat de geloofwaardigheid van al deze familieleden voldoende is bevonden door het Commissariaat-generaal en, met betrekking tot haar oom, door haar zusterinstantie in Noorwegen. Zij hebben bovendien allen internationale of subsidiaire bescherming gekregen, hoewel hun feitelijke situatie niet te onderscheiden valt van die van verzoekster. Het enige verschil lijkt te zijn dat deze personen veel minder lang hebben moeten wachten op hun eerste grondige gehoor en dat zij zich daardoor uiteraard nog meer details herinnerden van hun vroegere woonplaats in Syrië dan zijzelf. Dit feit, samen met alle andere door haar aangehaalde elementen en neergelegde stukken, toont naar mening van verzoekster duidelijk aan dat zij Syrische is en dat zij uit Syrië is gevlucht samen met een deel van haar familie.

Voorts acht verzoekster het type vragen die haar werden gesteld niet gepast om na te gaan of zij wel degelijk uit Syrië afkomstig is. Zij wijst erop dat een groot deel van de gestelde vragen over de politieke geschiedenis van Syrië gaat. Deze keuze van vragen lijkt naar mening van verzoekster veroorzaakt te zijn door enerzijds een misverstand in verband met haar interessegebied en de hogere studies die zij heeft gevolgd en anderzijds het ontbreken aan haar toerekenen van de vermeende kennis van haar echtgenoot. Verzoekster verduidelijkt dat zij religie studeerde, geen geschiedenis, politiek, rechtswetenschap of andere gelijkaardige studie waarbij een diepgaande en gedetailleerde kennis van de politieke geschiedenis van het eigen land of de regio mag verondersteld worden. Bovendien studeerde zij reeds af in 2000, meer dan 15 jaar geleden, heeft zij in de tussentijd niet gewerkt en heeft zij geen bijzondere opleiding gevolgd waarin zij dit soort kennis zou hebben kunnen opdoen. Zij gaf overigens in beide gehoren aan dat zij geen interesse heeft in politiek (CGVS I, p. 10; CGVS II, p. 7 en opmerking van haar raadsman op p. 9). Het Commissariaat-generaal volharde echter met verdere vragen binnen dit domein in beide gesprekken. Had het Commissariaat-generaal meer vragen gesteld over de dagdagelijkse leefwereld van vrouwen van vergelijkbare leeftijd (50+), dan had verzoekster naar haar mening net zoals haar familieleden een eerlijke kans gekregen om het Commissariaat-generaal te overtuigen van haar werkelijke afkomst uit Latakia, Syrië. Waar in de bestreden beslissing nog wordt gesuggereerd dat zij geacht wordt deze kennis te hebben vanwege de studies en tewerkstelling van haar echtgenoot, voert verzoekster aan dat zij met haar echtgenoot, die bovendien scheepsingenieur is en enkel op die manier verbonden is met het Syrische ministerie van defensie, zelden spreekt over politiek of geschiedenis. Haar echtgenoot heeft geen politiek mandaat en is op geen enkele manier betrokken bij de Syrische politieke klasse, laat staan dat zijzelf dat zou zijn. Geen van beide heeft trouwens op een of andere manier een bijzondere kennis opgedaan over de politieke geschiedenis van Syrië, aldus verzoekster, die het in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal beweert wel logisch en overtuigend acht dat zij geen interesse heeft in politiek en daardoor een minder uitgebreide en gedetailleerde kennis heeft van hedendaagse politiek en politieke geschiedenis dan verwacht kan worden van iemand die hogere studies heeft afgerond in dat specifieke domein (*quod non in casu*). Bovendien kan zij, voor iemand die zich niet interesseert in politiek, wel een degelijke basiskennis van de Syrische politiek en relevante media aantonen, op een niveau dat duidelijk hoger is dan iemand die niet uit Syrië afkomstig zou zijn. Zo kan zij gedetailleerde informatie geven over de familie van Bashar Assad (CGVS I, p. 13), de bliksemopleidingen georganiseerd onder leiding van Rifaat Al Assad (CGVS I, p. 14) en Syrische Tv-zenders en kranten (CGVS II, p. 6).

Waar haar in de bestreden beslissing wordt verweten dat zij een onvoldoende kennis van de strijdende partijen zou hebben, wijst verzoekster erop dat een duidelijk onderscheid moet gemaakt worden tussen de vragen over het conflict in haar onmiddellijke leefomgeving en de vragen die eerder peilen naar algemeen kennis over het bredere Syrische conflict. In Latakia is het Syrische conflict beperkt tot gevechten tussen het Vrije Syrische Leger enerzijds en het regime, gesteund door Rusland, anderzijds. Verzoekster benoemt dan ook correct deze partijen. Islamitische Staat (voor verzoekster beter bekend als "Daesh") is niet actief in Latakia, reden waarom verzoekster deze partij niet vermeldt wanneer zij tijdens haar eerste gehoor gevraagd wordt naar de strijdende partijen. Verzoekster geeft aan dat ze nog niet van Islamitische Staat had gehoord tot ze in het opvangcentrum terecht kwam, waar zij over de groepering leerde van een groep Irakezen (CGVS I, p. 11). Hieruit leidt zij logischerwijze af dat deze groepering in Irak actief is. Verzoekster wijst er te dezen voorts op dat media streng gecensureerd worden in het door het regime gecontroleerd gebied, met inbegrip van Latakia, hetgeen een bijkomende verklaring biedt voor het feit dat zij de nadruk legt op de partijen waarmee zij en haar zoon werkelijk werden geconfronteerd en zij niet uitweidt over de bredere instabiliteit en lopende conflicten in het Midden-Oosten. De bijkomende antwoorden die zij in het tweede gehoor geeft, waren overigens gebaseerd op wat zij van lotgenoten in het opvangcentrum gehoord heeft. Verzoekster werpt op dat haar moeilijk verweten kan worden dat zij zich tussen het eerste en het tweede gehoor heeft proberen bij te scholen over de complexiteit van het conflict in Syrië, gezien de focus hierop door de protection officer tijdens het eerste gehoor. Haar antwoorden in het tweede gehoor bevestigen juist dat zij eerlijk is geweest in het eerste gehoor en dat zij in Latakia nooit met Islamitische Staat in aanraking is gekomen. Het is verzoekster onduidelijk wat het Commissariaat-generaal probeerde te bereiken met op deze vragen terug te komen tijdens het tweede gehoor. Hier toont zij immers gewoon opnieuw aan een goede en gedetailleerde kennis te hebben van de strijdende partijen in Latakia (CGVS II, p. 3), maar minder te kennen van groeperingen zoals Islamitische Staat of Al Nusra, die zij slechts van "horen spreken" of via de beperkt toegankelijke en gecensureerde Syrische media kent (CGVS II, p. 4 en 5).

Wat betreft haar opeenvolgende woonplaatsen, wijst verzoekster erop dat uit de neerslag van beide gehoren, samen gelezen met haar verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, duidelijk blijkt dat het hier om een verspreking en daaruit volgend misverstand ging, dat zij bovendien tijdens het interview zelf heeft rechtgezet. Verzoekster stelt dat zij na haar huwelijk in 1997 eerst 8 tot 9 maanden bij haar ouders heeft gewoond, daarna ongeveer 8 tot 9 jaar met haar echtgenoot in Rami Falistiniya (van 1997 tot 2006), waarna zij verhuisd is naar de 8-Azar straat, waar zij woonde van 2006 tot haar vlucht in september 2015 (CGVS I, p. 3-5). Verzoekster zet uiteen *"Als u het interview in detail leest is er slecht één keer wanneer verzoekster werkelijk verkeerd antwoordt en dat is "8 of negen maanden" op de vraag "Hoelang heb je daar gewoond?" (CGVS I, p. 4) en zelfs deze vraag is enigszins onduidelijk door gebrek aan duidelijke benoeming van de plaats die bedoeld wordt met "daar" door de protection officer. Verzoekster zet haar fout daarna bijna onmiddellijk recht door te verduidelijken dat die "acht of negen maanden" ging over hoe lang zij nog bij haar ouders woonde na het huwelijk, niet over hoe lang zijn in Rami Falistiniya heeft gewoond (CGVS I, p. 5). De vraag "Dan ben je naar die 8 azar straat verhuisd?" heeft verzoekster duidelijk geïnterpreteerd als slaande op waar zij met haar echtgenoot naartoe is verhuisd na haar eerste echtelijke verblijfplaats. Eenmaal duidelijk wordt dat er een misverstand is ontstaan tussen de protection officer, de tolk en verzoekster, wordt onmiddellijk rechtgezet dat het inderdaad ging over haar tweede echtelijke verblijfplaats, niet haar eerste (CGVS I, p. 4). Deze antwoorden zijn ook in overeenstemming met de verklaring gegeven aan de DVZ (Verklaring DVZ, p. 4). Het CGVS haalt dit korte misverstand, nota bene door verzoekster zelf rechtgezet nog tijdens hetzelfde gehoor, onterecht aan als een element dat de geloofwaardigheid van verzoekster zou aantasten."*

Daarnaast meent verzoekster dat haar kennis van Syrische media juist aantoont dat zij wel recent in Syrië heeft verbleven. Zij wijst erop dat zij details kan geven over een heel aantal Syrische Tv-zenders en kranten (CGVS II, p. 6). Verzoekster geeft zelf toe dat hoewel ze vroeger (voor de oorlog) soms radio luisterde, ze zich de namen van de zenders niet meer kan herinneren. Wel kan ze nog de naam van een oude radiozender ("dat hukum al aadale") benoemen (CGVS II, p. 7), maar hier gaat het Commissariaat-generaal volledig aan voorbij. Verzoekster betoogt dat in principe iedereen enkele moderne radiozenders van buiten kan leren als voorbereiding voor een gehoor, maar dat het benoemen van een oude Syrische radiozender een extra sterk bewijs is dat zij werkelijk uit Syrië afkomstig is en heel haar leven in Syrië geleefd heeft. Zij voegt hieraan toe dat het erg twijfelachtig is of een persoon die niet werkelijk uit Syrië afkomstig is een vijftal kranten zou kunnen opnoemen, waarvan enkelen slechts lokaal in Latakia verkrijgbaar zijn.

Ook meent verzoekster dat het Commissariaat-generaal geheel onterecht haar zagezegde gebrekkige geografische kennis aanhaalt. Het klopt dat zij zich heeft vergist over de weg van Latakia naar Tripoli door per ongeluk de weg naar Damascus te beschrijven. Zij maakte echter later in het interview impliciet duidelijk, aan de hand van een gedetailleerde beschrijving van de weg van Latakia naar Damascus, dat het in feite over deze weg ging, niet over de weg naar Tripoli (CGVS I, p. 9). Later in het interview geeft zij bovendien details over Idlib, Aleppo en andere Syrische steden en geeft zij zo blijk van een kennis van de omgeving van Latakia die duidelijk verder gaat dan wat een persoon die helemaal niet uit die regio of Syrië afkomstig is, zou weten (CGVS I, p. 13).

Verzoekster vervolgt dat haar bovendien ten onrechte wordt verweten dat zij niet zou weten wanneer de Syrische revolutie in Latakia zou zijn begonnen. Verzoekster stelt zich geen data te herinneren (CGVS II, p. 3), hetgeen zij niet abnormaal acht voor personen die zich al jaren in een oorlogssituatie bevinden, en merkt op dat dit probleem voor haar *in casu* wordt verergerd door haar lage bloedsuikerspiegel (cf. supra, stukken 8, 9 en 13). Dat zij zegt dat er ongeveer een jaar zit tussen het uitbreken van de revolutie in Daraa en het uitbreken van de oorlog in Latakia, verklaart verzoekster door het feit dat in haar herinnering slechts een jaar na het uitbreken van de revolutie in Daraa in maart 2011 de zware gevechten in de wijk waar zij verbleef begonnen. Slechts in 2012 werden volgens haar systematisch wegblokkades opgezet in haar buurt en begonnen zwaardere beschietingen en ontploffingen haar dagelijks leven te beïnvloeden. Zij verwijst in dit verband naar een recent in een Belgische krant gepubliceerde grafiek, waaruit blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in Syrië pas begin 2012 sterk begon te stijgen. Zij herinnert zich dus beter de tijdsperiode tussen het zien van de eerste beelden van de revolutie in Daraa en het moment waarop de oorlog haar dagelijkse leven en dat van vele van haar kennissen en familie begon te raken, dan de effectieve tijdsperiode tussen het uitbreken van de revolutie in Daraa en de eerste protesten in Latakia.

Tot slot meent verzoekster dat haar geloofwaardigheid wordt bevestigd door de vele correcte antwoorden die zij gaf tijdens beide interviews: *“Typevoorbeeld hier is haar kennis van Syrische bankbiljetten en munten (CGVS I, p. 11-12). Zelfs wanneer de protection officer haar met een strikvrage in de val probeert te lokken, merkt ze op dat er geen briefje van 25 bestaat in Syrië, maar dat dit een munt is (CGVS I, p. 12). Ook het aantonen van dergelijke gedetailleerde kennis van de Syrische munt is door Uw Raad in bet verleden reeds aanvaard als element dat in overweging moet worden genomen, zelfs indien de aangetoonde kennis over andere aspecten van Syrië niet perfect is (RvV 15 juni 2016, nr. 169 892, punt 2.6). Opnieuw, met het risico in herhaling te vallen, moet echter door verzoekster vastgesteld worden dat het CGVS deze positieve elementen die de geloofwaardigheid van verzoekster versterken niet in overweging lijkt te nemen.”*

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, is verzoekster de mening toegedaan dat haar het voordeel van de twijfel moet worden verleend. Zij heeft immers (a) een oprechte inspanning geleverd om haar aanvraag te staven, (b) alle relevante elementen waarover zij beschikt voorgelegd, (c) samenhangende en aannemelijke verklaringen gegeven die niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar aanvraag, (d) haar aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend en (e) doen vaststaan op basis van het voorgaande dat zij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoekster vraagt dan ook om als vluchteling te worden erkend, minstens dat haar de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de voortdurende oorlogssituatie en bijhorende problematische veiligheids- en mensenrechtensituatie in Syrië.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een aantal pagina's van de paspoorten van verzoekster en haar zoon, een uittreksel burgerlijke stand van Latakia, een medisch attest van het Rode Kruis dd. 15 januari 2016, een medisch attest van het Rode Kruis dd. 9 september 2016, de verklaringen van verzoekster zus, moeder en oom met vertaling in het Nederlands, een uittreksel uit *“Waarom de meeste Syriërs vluchtelingen zijn”* van BCHV – CBAR van november 2014, een attest van de Syrische ambassade te Brussel dd. 20 september 2016 met vertaling in het Nederlands en een medisch attest dd. 23 september 2016 met vertaling in het Nederlands.

Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet een aanvullende nota met nieuwe elementen neer. Het betreft een medisch verslag van Dr. I.L., endocrinoloog in het Ziekenhuis Oost-Limburg, dd. 27 oktober 2016.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat zij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) haar kennis over de revolutie en de burgeroorlog in Syrië zeer

beperkt en incorrect is en zij een beperkt en zelfs volkomen verkeerd idee blijkt te hebben van de strijdende partijen in Syrië en hun verhoudingen, (ii) zij incoherente verklaringen aflegt over haar opeenvolgende woonplaatsen, (iii) haar kennis over de Syrische media weinig overtuigend is, (iv) zij weinig kennis blijkt te hebben over de presidentiële familie, (v) ook haar kennis over de Baath-partij weinig overtuigend is, zij niet blijkt te weten dat de Baath-partij een vlag heeft, die onder meer veelvuldig op straat zichtbaar was tijdens demonstraties in Syrië, en zij er geen idee van blijkt te hebben dat 8 maart een nationale feestdag is in Syrië waarop de machtsgreep van de Baath-partij in Syrië in 1963 gevierd wordt, (vi) zij geen idee heeft van het bestaan van een – soort van – onafhankelijkheidsdag in Syrië en verkeerdelijk beweert dat er zo geen feestdag is, terwijl in Syrië op 17 april Evacuation Day wordt gevierd, waarop de terugtrekking van de Franse troepen in 1946 gevierd wordt, en zij zelfs geen weet heeft van de Franse bezetting in Syrië, (vii) haar geografische kennis over Syrië ontoereikend is, (viii) de door haar neergelegde documenten de geloofwaardigheid van haar herkomst uit Syrië niet kunnen herstellen omdat Syrische documenten eenvoudig op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden en het medische attest waarin melding wordt gemaakt van een laag glycemieniveau dat genormaliseerd kan worden bij een normaal dieet haar onvolledige antwoorden tijdens de interviews niet kan verklaren en (vix) uit de vaststelling dat eventuele familieleden van haar wel degelijk zouden aantonen afkomstig te zijn uit Syrië niet zomaar kan worden afgeleid dat ook zij uit dezelfde regio afkomstig zou zijn.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 augustus 2016 (CG nr. 1525825), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster ter staving van haar asielaanvraag diverse originele documenten heeft voorgelegd die haar identiteit, nationaliteit en herkomst moeten aantonen, zo onder meer haar identiteitskaart, haar familieboekje, de paspoorten van haarzelf en haar zoon, twee uittreksels van de burgerlijke stand van haar zoon, haar huwelijksakte en een akte van gezinssamenstelling. Zo uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat Syrische identiteits- en reisdocumenten eenvoudig op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden, kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *in casu* niet volstaan met de loutere verwijzing naar een artikel uit The Guardian van 17 november 2015 om alle door verzoekster voorgelegde (originele) Syrische documenten elke bewijswaarde te ontzeggen. De Raad merkt hierbij op dat het administratief dossier geen vertaling bevat van de door verzoekster neergelegde documenten zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan en aldus evenmin kan verifiëren of gegevens vermeld op verzoeksters identiteitskaart, in het bijzonder haar nationaal nummer, overeenstemmen met de vermeldingen in haar paspoort. Zonder uitspraak te doen over de authenticiteit van de bijgebrachte paspoorten, acht de Raad het overigens erg bevreemdend dat verzoeksters nationaal nummer (060-10169881) en dat van haar zoon (060-10169885) op één cijfer na identiek zouden zijn, zoals blijkt uit de bijgebrachte paspoorten, en dat verzoekster zelfs niet bij benadering kan duiden hoe lang voor haar vertrek uit Syrië zij haar paspoort heeft bekommen (gehoor CGVS dd. 17 mei 2016, p. 6). De Raad is dan ook van oordeel dat een nader onderzoek van de originele stukken zich opdringt.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster aanhaalde dat verschillende van haar familieleden een internationale beschermingsstatus kregen toegekend in België. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de verklaringen toegevoegd van drie personen die verklaren verzoeksters zus (met verblijfstitel in België), moeder (met verblijfstitel in België) en oom (met verblijfstitel in Noorwegen) te zijn en die allen attesteren dat verzoekster haar ganse leven, tot aan haar vlucht in september 2015, in Latakia heeft gewoond. Nergens uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt echter dat enig onderzoek werd verricht naar de beweerde familieband tussen verzoekster en deze personen. De Raad acht een dergelijk onderzoek evenwel relevant bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar verklaringen en het onderzoek van haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dit klemt des te meer daar de Raad zich vragen stelt bij de vaststelling dat verzoekster, die met gezondheidsproblemen kampt, en haar minderjarige zoon actueel nog steeds in het Noodopvangcentrum van het Rode Kruis te Houthalen-Helchteren verblijven, terwijl zij blijkens haar verklaringen diverse familieleden heeft in België, waaronder haar broer A., die zelfs de Belgische nationaliteit zou hebben verkregen (verklaring DVZ, vragen 17 en 20). Tevens opmerkelijk in dit verband is de vaststelling dat geen van verzoeksters (beweerde) broers een verklaring heeft opgesteld waarin haar identiteit, nationaliteit en relaas worden bevestigd. Dat haar (beweerde) broers, die blijkens haar

verklaringen allen in Brussel verblijven (verklaring DVZ, vragen 17 en 20, gehoor CGVS dd. 19 februari 2016, p. 9), niet tijdig bereikt konden worden kan niet in redelijkheid worden aangenomen, temeer verzoekster wél een verklaring neerlegt van haar (beweerde) oom, die zich in Noorwegen bevindt.

Wat betreft verzoeksters beweerde verblijf in Latakia tot september 2015, dient de Raad na lezing van het administratief dossier vast te stellen dat verzoeksters verklaringen betreffende de algemene veiligheidssituatie in de stad op het ogenblik van haar vlucht, in het bijzonder wat betreft de aanvallen door de Russen, niet aan objectieve informatie werden getoetst. Zo verklaarde verzoekster onder meer *“In Latakia hadden we weinig problemen. Latakia was een gebied dat behoorde bij het beleid van de president. Eerder waren er explosies, maar de laatste tijd waren de aanvallen en explosies heviger. Wie verantwoordelijk is voor welke aanslag of explosie weet ik echter niet. Wij zien enkel het resultaat. Wij zien enkel de schade dat het Vrije Syrische Leger, de Russen en de gewapende troepen hebben verricht. Gebouwen zijn vernield en auto’s worden opgeblazen. (...)”* (vragenlijst CGVS, vraag 3.5.), *“(...) de stad latakia zelf werd paar keer gebombardeerd, op 8 azar, werd het hoofdkwartier van politie getroffen, gebouw van mohandessin ook (...)”* (gehoor CGVS dd. 19 februari 2016, p. 15) en *“wanneer ik vertrok uit syrie, op dat moment de russen kwamen tussen met hun vliegtuigen”* (gehoor CGVS dd. 17 mei 2016, p. 5). Dit wordt overigens ook op die manier uitdrukkelijk gesteld in het verzoekschrift: *“Wanneer in de loop van 2015 de bombardementen op Latakia te intens worden, onder andere door de inmenging van de Russische strijdkrachten (zie o.a. Stuk 5, hierna “CGVS H”, p. 5), wordt het echter onmogelijk voor mevrouw H.(...) en haar zoon om te blijven. Zij vluchten in de nacht van vrijdag 2 op zaterdag 3 september 2015 het land uit.”* (p. 3). Het administratief dossier bevat evenwel geen objectieve informatie aan de hand waarvan deze verklaringen kunnen worden geverifieerd.

Tot slot stelt de Raad zich vragen bij het feit dat verzoekster niet vergezeld is van haar echtgenoot. Blijkens haar verklaringen kon haar echtgenoot Syrië niet verlaten omdat hij ambtenaar is, zijn ontslag geweigerd werd en hij geen reisdocumenten kon bemachtigen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5., gehoor CGVS dd. 19 februari 2016, p. 5). Het kan de Raad echter niet overtuigen dat een opgeleide Syrische ambtenaar niet zou weten dat hij indien nodig zeer eenvoudig valse/vervalste Syrische reisdocumenten kan bekomen.

In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat een nader onderzoek van verzoeksters asielaanvraag zich opdringt. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 augustus 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS